

۲۰۱۷/۰۵/۰۲

م. اسحاق نگارگر

یا مکن با پیل بانان دوستی یا بنا کن خانه ای در خورد پیل

من این یادداشت را سال گذشته هنگامی نوشته بودم که جناب رئیس جمهور وعده سپرده بودند که مشکلات زنان را در جلسه اختصاصی کابینه حل می فرمایند. اینک از آن وعده بیش از یک سال می گذرد. چند در صد مشکلات زنان حل شده است؛ قضاوت به دست خوانندگان و خاصه زنان سخن فهم و سخندان است. نگارگر ۱۷ مارچ ۲۰۱۷ میلادی برمنگهم.

آرژومندی های ساده لوحانه سیاستمداران گاهی آدم را می خنداند! سیاستمداران نیز انواع گوناگون دارند. برخی بسیار حراف و لافوک استند و هنگامیکه وضعیت عینی هرگز به نفع شان نیست و جهان می بیند که اینان در حال باخت استند از حرافی لاف و گراف باز نمی ایستند و در عالم رویا برای خود جهانی ایجاد می کنند که

در آن شکست وجود ندارد. من نمی دانم چه کس از شما وزیر اطلاعات عراق را در دوران صدام حسین به خاطر دارد. امریکا و متحدانش قدم به قدم سوی بغداد جلو می رفتند و عساکر عراقی سنگر های خود را رها و دست ها را به عنوان تسلیم بلند می کردند ولی آن وزیر اطلاعات خانه خراب غافل از دور و پیش خود لاف فتح و کشتن عساکر امریکا و متحدانش را می زد و به اصطلاح نمک صدام حسین را حلال می کرد و به زبان بی زبانی می گفت که من

نوکر جناب صدام استم و بنا بر این چیزی می گویم که او را خوش آید مرا با حقیقت میدان جنگ چه کار؟ می گویند یکی از امیران بخارا به یکی از درباریان امر کرد که ببیند آسمان صاف است یا ابر آن درباری که می پنداشت آنچه در روی زمین است غلام اعلیحضرت همایونی است و در مراتب چاپلوسی و دُم لابه گری باید ابتکاری شود و گامی به جلو گذاشته شود رفت و باز آمد و زمین خدمت بوسه داد و گفت: "اعلیحضرتا آسمان غلام کمینه حضور مبارک همچون جبین تان صاف و بی ابر است!"

یک مقوله عربی نیز داریم که می گوید: "کلام الامیر امیر الکلام" (سخن پادشاه، پادشاه سخن هاست) این یک نوع سیاستمداران استند که خویشتن را نوکر یا خدمتگار سلطان میدانند.

نوع دوم سیاستمدارانی از قماش چرچل هستند که می گویند: "سیاستمدار باید این توانایی را داشته باشد و بتواند پیشبینی کند که فردا، هفته آینده، ماه آینده و سال آینده چه چیز رخ می دهد و چرا رخ می دهد." این گونه سیاستمداران خبره مردم خود را فریب نمی دهند و اگر فریب بدهند چنان ماهرانه فریب میدهند که مردم نمی دانند فریب خورده اند و بنا بر این در نزد مردم محبوب باقی می مانند.

نوع سوم همان سیاستمداران ساده لوح هستند که بیرون از محدوده امکانات اقتصادی، اجتماعی به مردم وعده های فراوان می دهند و نمی دانند که آنچه وعده می دهند عملاً و حتی عقلاً و عادتاً ممکن نیست و بنا بر این وعده های شان حکم وعده سر خرمن را پیدا می کند که همانند یک کتاب فکاهیات مایه خنده دیگران می شود و بدبختانه همین سیاستمداران ساده لوح نصیب ما مردم گردیده است که اگر هیچ خاصیت دیگر نداشته باشند گاه گاه سبب خنده و تفریح ما می شوند. از من مثال می خواهید مگر نه؟ پس شما هم بروید و سایت افغان جرمن آنلاین را باز کنید و ببینید که در آنجا به نقل از هشت صبح جناب رئیس جمهور می فرمایند:

"مشکلات زنان را در جلسه اختصاصی کابینه و نشست قوه ثلاثه (منظور قوای ثلاثه است - نگارگر) حل می کنیم." (و آنهم تا شش هفته آینده) و من به همین دلیل بود که خندیدم و ملتفت شدم که جناب رئیس جمهور با پیلانان (یعنی زنان) دوستی کرده اند اما بدون اینکه خانه ای در خورد پیل آباد کرده باشند و یا حتی قصد آباد کردن آنرا داشته باشند.

مشکلات زنان که جناب رئیس جمهور اراده دارند آنرا در جلسه اختصاصی کابینه و نشست قوای ثلاثه حل کنند بسیار متنوع و گوناگون است. این مشکلات، مشکلات فرهنگی است که اکثریت قریب به اتفاق مردان خود را با زنان مساوی نمی دانند.

بدبختانه این تصور که مرد مرد است و زن زن حتی در روان ناخود آگاه زنان نیز ته نشین گردیده است. تغییر این طرز تلقی تعلیم و تربیه کار دارد و حال آنکه دولت نهضت سواد آموزی را در میان زنان روستایی نبرده است و جلسه اختصاصی کابینه نمی تواند شب در میان معجزه و برای این مشکل زنان پاسخی روشن ارائه کند.

یادم می آید که روحانیون در کمپ های پشاور فتوی صادر نموده بودند که اگر زنان افغان دست دخت یا دست بافت خود را برای فروش عرضه کنند خانه شان در کمپ ها طعمه حریق می شود! این گونه تهدید ها اقتصاد زنان را فلج می کند و زن را دست نگر شوهرش می سازد. من نمی گویم که زن در عاید شوهر حق ندارد ولی مرد ها این حق را به رسمیت نمی شناسند. آیا این مشکلی است که جلسه اختصاصی کابینه آن را علاج کند. در پاکستان برای اینکه زنان را از حق شرعی میراث محروم نمایند و ملکیت پدری را دست نا خورده نگاه دارند زنان را از ازدواج محروم می کنند و به اصطلاح خود نکاحش را با کلام الله می بندند.

اقبال راست می گوید که:

ز من بر صوفی و ملا سلامی که پیغام خدا گفتند ما را
ولی تأویل شان در حیرت افکند خدا و جبرئیل و مصطفی را

روحانیون ما که از مدرسه محافظه کار دیوبند درس محافظه کاری آموخته بودند و به زنان حتی اجازه دایره زدن را هم نمی دادند اکنون با الهام از سخت گیری های وهابیان حتی آواز زن را نیز بخشی از محرمات می دانند و تا بدان

جا پیش رفته اند که می گویند: "اگر زن از خانه بیرون رفت و بوی عطرش به دماغ مردان نامحرم رفت مثل این است که آن زن با آن مردان که عطرش را بوییده اند "زنا" کرده باشد. اینها همه بر جلسه اختصاصی کابینه نهیب می زند که همپای نیازهای زنان قوانین اجتماعی به وجود آرد و دست آن ملاها را که هر گونه اکراه در دین را بر زن تحمیل می کنند با زنجیر قانون ببندد.

آیا جلسه اختصاصی کابینه می تواند این گونه قوانین را از مجلسین پاس و با امضای رئیس جمهور بدان قوت قانونی بدهد.

امروز از طالب مدرسه تا نیمچه ملاها همه به خود صلاحیت فتوی داده اند و در بسیاری حالات به احادیث ضعیف و حتی جعلی استناد می فرمایند. این نیز یکی از مشکلات عمده زنان است. اگر جناب رئیس جمهور تصور کرده باشد که به دو سه خانم بیوروکرات کرسی نشین یک دو وزارت می دهد و آنان نیز مشکلات زنان را حل شده می پندارند؛ این حرفی دیگر است که ما وزیر و وکیل مؤنث داشتیم و داریم ولی وضع زنان همان است که بود.

بالاخره یکی از مشکلات عمده زنان این است که جوانان در آستانه سن ازدواج به دلیل رشوه خواری و واسطه بازی در کارها راه مهاجرت به سوی دیارهای دیگر را می گیرند و این خود موازنه دختران آماده به ازدواج و پسران آماده به ازدواج را به هم می زند و دختران را مجبور می سازد که همسر دوم، سوم و حتی چهارم پیر مردان پولدار شوند. (یعنی احتیاج است آنچه رغبت میکند اکراه را) همین حالا دختران پانزده، شانزده و هفده سال از مکتب خارج ساخته می شوند و به شوهر داده می شوند. زن افغان در دریایی از مشکلات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی دست و پا می زند ولی جناب رئیس جمهور با یک جلسه اختصاصی کابینه کور گره مشکلات زنان را باز می کند. آری زنان دیگر مطمئن باشند که نه فاجعه نادیا انجمن تکرار می شود و نه کسی فرخنده را دُزد گفته و بر بسته به قتلگاه می بَرَد و نه دیگر مردی جُرأت می کند که نخستین سنگ سنگسار را به سوی رخشانه وار کند و جامعه ما یک جامعه ایدئال برای زنان خواهد شد و زن و مرد باهم شعار خواهند داد که:

"زنده باد جلسه اختصاصی کابینه که شب در میان ریشه های زن ستیزی را از جامعه ما بیرون خواهد آورد".

من همین سیاستمداران را که بدون مطالعه امکانات واقعی جامعه وعده های بزرگ می دهند سیاستمداران ساده لوح می دانم که شعارهای شان لب ها را به خنده باز می کند.

فاعتبروا یا اولی الابصار روز پنجشنبه ۱۷ مارچ ۲۰۱۶ برمنگهم نگارگر